

Zahraničí

Nová teritoria pro VVS

Irák - Kurdistan

V březnu letošního roku jsme s Václavem Bryndou navštívili potenciální partnery v iráckém Kurdistanu – firmu Vetgreen v Suleymanii. Pro představitele VVS, kteří mají dlouholeté zkušenosti s obchody na Středním Východě, hlavně v Emirátech a Ománu, to byla nová zkušenost se porozhlédnout po zemi, kde živočišná výroba – hlavně výroba mléka – je zatím v úplných začátcích, zatímco spotřeba mléka a mléčných výrobků má dlouhou tradici a zdá se být velmi perspektivní.

Během třídního pobytu jsme navštívili kancelář poradce ministra zemědělství, soukromou farmu dojeného skotu s minimlékárnou, moderní výrobu krmných směsí a veterinární kliniku. Všude jsme se setkali s velmi přátelskými otevřenými lidmi, kteří mají zájem o spolupráci s naší společností a obecně s Českou republikou. Domů jsme si přivezli konkrétní požadavky na výrobky a služby, jejichž realizace musí být ještě podpořena dalšími jednáními. Další kolo obchodních rozhovorů je naplánováno na říjen letošního roku.

Ing. Jan Záhora

Jednání u poradce ministra zemědělství iráckého Kurdistanu

V minimlékárně s obchodními partnery a majitelem...

Na kurdské farmě...

Katar

Začátkem května jsem navštívil katarské Dauhá, kde jsem společně s naším novým partnerem pro Střední Východ Dr. Firasem Jisrim vedl první obchodní jednání s potenciálními zákazníky z Kataru. Město Dauhá je atmosférou a stavbami velmi podobné emirátské Dubaji, ačkoliv je tu několik odlišností, zejména o hodně menší turistický ruch.

Nejdůležitější schůzky proběhly s vrcholovými manažery skupiny Mazzraty, která je zaměřená na služby v agrobiznisu, výrobu krmiv a živočišnou výrobu. Ve svém obrovském areálu také vykrmuje a zpracovává 7 milionů brojlerů ročně a vlastní farmu dojeného skotu s 1200 dojnicemi. Obchodní i technická jednání dospěla k detailnímu zájmu tamních obchodníků o dodávky výrobků VVS. Na těchto obchodních případech se průběžně pracuje. Příležitost je to značná také kvůli faktu, že Katar čelí obchodním sankcím od dalších hráčů v oblasti arabského poloostrova.

Ing. Jan Záhora

Afrika

Jak to celé začalo

Můj spolužák na vysoké škole zemědělské Eric Mbiah je z Ghany. Tedy byl, dnes žije již 31 let v Londýně. A když mě oslovil můj přítel, profesor Petr Doležal z Mendelovy univerzity v Brně a optal se, jestli k nám může přijet s ghanskou delegací, potěšil jsem se, že třeba přijede i Eric.

Nikoliv. S Petrem vešel do mé kanceláře tehdy též prorektor Mendelky doktor Samuel Darkwah.

Po počátečních frázích jsem se nesměle optal, jestli náhodou nezná kolegu, který studoval v Praze.

Odpovědí mi byl široký úsměv. Samuel a Eric byli a jsou i dále nejlepší přátelé, kteří spolu odešli v roce 1982 do Československa studovat. Po příjezdu je však rozdělili, což oba nesli těžce.

Sam mi řekl: „vždy, když jsi v pátek z koleje odjel domů, tak jsem na Suchdol přijel já a.....trochu se zarazil.....a... přespával jsem

v tvé posteli. Na to jsem mu odpověděl, že jsme tedy tak trochu „příbuzní“ a že mi to ani po těch letech nevadí. Ptal jsem se na Erika, jak se má, jak to, že on odjel do Anglie a Sam tu zůstal.

Pak se rozhovor stočil na situaci v Ghaně. Sam i Petr mě požádali, jestli bych s nimi neabsolvoval cestu do Ghany a nepokusil se vytipovat partnery pro rozvojovou spolupráci. Dohodli jsme se na termínu a společně cestu uskutečnili.

Ghanská mise

Když si představíte, co se skrývá pod slovem „mumraj“, tak to je přesně ono.

Hlavní město Accra je populační explozí zasazeno příšerně. Lidé na ulicích, všude na ulicích, prodávající cokoliv od mobilních telefonů, přes cetky všeho druhu, jídlo, všeho druhu a třeba i mikrovlnné trouby. Vše prosím nevozí na kárce za sebou, ale - i ty trouby - nosí na hlavách.

Účel naší cesty, tedy návštěvy farem, ministerstva zemědělství a univerzity, jsme plnili denně. Z hotelu jsme vyjžděli brzy ráno

a vraceli se večer do hotelu. Vše vyústilo v parádní incomingovou misi, kdy do ČR přijelo 21 kolegů z Ghany, včetně ministra, jeho náměstka, pracovníků univerzit a podnikatelů.

Několik týdnů poté jsem byl osloven, zda-li bychom jako VVS nepřijali účast na výstavě Agritech v Zambii. Zprvu jsem váhal, přeci jsem se dozvěděl, že v Zambii je instalována „česká farma“, rozhodl jsem se jet.

Řekl jsem si, že pro ghanské chovatele krav bude lepší, když jim místo Ostřetína, Morašic, Zašové a jiných špičkových farem dojníc budeme moci předvést něco blízkého jejich podmínkám. V tomto případě jen na druhé straně rovníku.

Okouzlení Zambií

Zakoupil jsem letenku a vyrazil. Poprvé v životě přes rovník. Už před přistáním v Zambii jsem viděl dole pod sebou, že toto bude asi trochu jiné než v Ghaně. Z letadla byly vidět kulaté hony polí a luk.

Druhý den po výstavě jsem navštívil zemědělskou farmu Chartonell, kde se na mě usmívalo a žvýkalo víc než tisíc statných holštýnek. Tehdejší zootechnik, Čech, kamarád, doktor, Petr Slavík mě zavedl do dojírny - do kruhové dojírny se 72 stánými. Nikdy jsem naživo tak velikou neviděl.

Potkal jsem se tam se dvěma dalšími Čechy, kteří pracují pro tamní distributorskou firmu.

S velmi dobrým známým, kamarádem inženýrem Jirkou Novákem a tehdy neznámým, dnes kamarádem, doktorem Šimonem Holíkem. Společně jsme navštívili i tu českou farmu. Její název je Czech centrum of excellence.

Pravdou je, že tehdy měla farma k dokonalosti dost daleko. V té době se měnila

struktura servisu a nebylo zcela jasné, kdo bude dodavatelem služeb, jaký bude management...

Důvodem zřízení centra bylo vzdělávání místních drobných zemědělců. Učí se, jak se pěstují kulturní plodiny, jak se chová dobytek. Jaké rostliny je vhodné pěstovat a jaká zvířata je vhodné chovat v jejich podmínkách. Velmi si vážím lidí, kteří dokáží takto zorganizovat pomoc. Není to rozhodně o tom, že pošleme, my bohatí, peníze do Afriky, kde se jich menší část dostane potřebným a větší nepotřebným, kteří jsou zrovna u moci. Toto je cesta! Vybudovat modelové, chcete-li pilotní farmy, zaměstnat místní, poskytnout jim možnost tvorby přidané hodnoty doma. Umožnit jim samotným vydělat si peníze prací. Prostě nekoupit jim ryby, ale pruty, háčky a pramice.

Za všechny, kteří se na vzniku farmy podí-

leli, bych rád jmenoval Michala Basovníka, který již v centru se svým uskupením Impulz nepůsobí, a hlavně Mariana Jurečku, který se za doby svého „ministrování“ nebál připojit svůj souhlas s jeho financováním.

Celý projekt je financován ministerstvem zemědělství. Přičemž zřizovatelem je Mendelova univerzita v Brně.

Dnes je situace naprosto jiná. Novým ředitelem centra je Jirka Novák. Dnes můžu říci, že s hrdostí vstupuji na jeho území. Zbývá dořešit míru soběstačnosti. Plánuje se chov prasat a drůbeže. Plánuje se vlastní mini mlékárna, pěstování zeleniny.

Zambie mě naprosto chytila do své žluté okrové nádherné sítě.

Důvod znovu se tam vrátit, byl na světě. Dohodli jsme se s onou společností o zastupování a nabídli své produkty a servis.

Uspěli jsme. Dodáváme naše výrobky do Afriky! Z Orlických hor k Zambezi. Proč ne. Krávy jsou všude stejné, lidé jsou všude stejní, tedy občas mají trochu jinou barvu kůže, zvyky, možnosti. Přesto jsem si jist, že v obchodě platí stále to stejné: poctivost a vzájemná výhodnost. Tím se řídíme doma, v Evropě i jinde ve světě.

A tak jsme také spolu s naším distributorem v Zambii uspořádali první cyklus seminářů. První ve městě Fisenge na severu, druhý u Lusaky v českém Centru of Excellence a třetí na jihu v Chomě. Místní farmáři to jistě ocenili. My také, účast byla hojná.

Ing. Václav Brynda

